

Orale leukoplakie bij behandelde patiënten met een plaveiselcelcarcinoom

J.G.M.A. de Visscher

Leukoplakie van het mondslijmvlies betreft een klinische diagnose van een overwegend witte afwijking die niet direct als een andere witte, goed definieerbare afwijking kan worden gediagnosticeerd en een verhoogde kans heeft op maligne ontaarding. Het is de meest voorkomende orale potentieel maligne afwijking van het mondslijmvlies en van alle leukoplakieën ontaardt jaarlijks 1-4% in een plaveiselcelcarcinoom. Er is een verhoogde kans op maligne ontaarding onder andere bij vrouwen, afwezigheid van roken, epitheeldysplasie en een plaveiselcelcarcinoom in de mond.

In dit retrospectieve onderzoek werden 84 patiënten gevolgd met een door middel van CO₂-laserverdamping behandelde orale leukoplakie waarbij de afwijking was ontstaan na eerdere behandeling van een plaveiselcelcarcinoom van de mondholte. De gemiddelde follow-up was 6,78 ± 4,25 jaar. De cumulatieve maligne transformatie ratio was 25% en de jaarlijkse ontaarding was 5,73%. Statistisch bleken de locaties tong

en mondbodem, de aanwezigheid van multifocale laesies en *Candida*-infectie onafhankelijke voorspellende factoren voor maligne ontaarding. Helaas was er in dit onderzoek geen separate, niet behandelde groep patiënten die kon worden vergeleken met de behandelde groep patiënten. Tot nu toe is namelijk nooit aangetoond dat door verwijdering van de leukoplakie maligne ontaarding daadwerkelijk kan worden voorkomen.

CONCLUSIE

De kans op maligne ontaarding van orale leukoplakie is verhoogd bij patiënten die waren behandeld vanwege een plaveiselcelcarcinoom van de mondholte.

Yang SW, Lee YC, Lee YS, Chang LC, Lai YR. Risk assessment of malignant transformation of oral leukoplakia in patients with previous oral squamous cell carcinoma. Int J Oral Maxillofac Surg 2022; 51: 1394-1400.